

[Kampmann.]

har jo ikke mulighed for at forsvare sig mod de beskyldninger, der fremkommer fra hr. Glistrup i denne sal, så det er jo ikke særlig rimeligt at bruge netop den begrundelse.

Men det, der kalder mig på talerstolen, er den sidste del af indlægget fra hr. Glistrup, for så vidt jeg har forstået hr. Glistrups skattemæssige oplæg, således som det bruges af hans disciple rundt omkring i Danmark, er det hermed underkastet en ganske betydelig ændring, og det er blot det, jeg gerne vil have frem.

Jeg har hidtil forstået skatteprogrammet fra hr. Glistrup således, at fremskridtspartiet pr. 1. januar 1976 ønskede en skattefri bundgrænse på 60.000 kr. Det var i hvert fald ikke, hvad der blev sagt fra denne talerstol for et ganske kort øjeblik siden, og det er heller ikke, hvad hr. Glistrup har givet udtryk for i sine seneste skrivelser. Det var nemlig noget andet, der blev fremført nu her på talerstolen. Nu opreguleres de 19.000 kr., som forslaget her drejer sig om, til 21.000 kr. som et nedslag i skatten med fri overførselsret mellem ægtefællerne. Jeg forstår, at man altså arbejder videre inden for samme system, som de øvrige partier i folketinget hidtil har benyttet, og det synes jeg i og for sig skal frem.

Man har altså opgivet fra 1. januar 1976 at gennemføre sit forslag, som totalt bryder med systemet her i folketinget, nemlig at den skattemæssige bundgrænse skal være 60.000 kr., og jeg hørte nøje efter, fra hvilken dato vi så skulle operere med en skattemæssig bundgrænse på 60.000 kr., men jeg hørte ingen dato. På denne baggrund vil jeg spørge, om hr. Glistrups og andres nye skattepolitik simpelt hen er den, at man altså tager de 19.000 kr. som udgangspunkt og så pristalsregulerer det hen ad vejen til 21.000 kr. til 1. januar 1976 og måske 23.000-24.000 kr. pr. 1. januar 1977 osv., altså at man holder sig inden for vort system, om jeg så må sige, og har opgivet sit eget fuldstændig urealisable og lidet gennemtænkte forslag om 60.000 kr. i bundgrænse, som vel egentlig skulle være højere, hvis man også havde brugt pristalsreguleringen dér, altså en 66.000-67.000 kr. Det har man altså opgivet, og det er bare det, jeg vil have bekræftet uden at indlede en ny

ørkesløs diskussion om sammenhængen mellem indtægter og udgifter.

Christoffersen (V):

Det glæder mig naturligvis, at hr. Glistrup kan tilslutte sig den tankegang, venstre har fremført, at det er at foretrække at få skattelettelser fremfor værdiløse stigninger i pengeindkomsterne. På det punkt konstaterer jeg en nyttig enighed. Men når hr. Glistrup beklager sig over, at det, han kalder for den virkelighedsnære måde at løse beskæftigelsesproblemet på, ikke kan samle tilslutning fra andre partier end fremskridtspartiet, så må jeg sige, at det, som hr. Glistrup betegner som den virkelighedsnære måde at løse beskæftigelsesproblemerne på, jo forudsætter, at man skal gennemføre fuldkommen urealistiske besparelsesforslag. Det er jo den anden og den mindre behagelige side af fremskridtspartiets forslag. Det forudsætter, hvis det skulle gennemføres, at man foretog en fuldkommen sønderlemmelse af den offentlige sektor, og at man midt i en alvorlig beskæftigelsesmæssig situation skulle sætte titusinder af offentligt ansatte på gaden. Vi ved alle sammen, at disse besparelsesforslag, som jo er forudsætningen for, at dette forslag overhovedet kunne gennemføres, er af en sådan karakter, at det ville være til det yderste skadeligt at gennemføre dem. Selvfølgelig skal vi foretage fornuftige offentlige besparelser, men det økonomiske fundament for det forslag, vi her behandler, er ikke til stede.

Stetter (KF):

Jeg skal for det første gøre hr. Glistrup opmærksom på, at det skattefri personfradrag i 1976 sandsynligvis kommer op på 10.800 kr. for enkeltperoner, 21.600 kr. for ægtepar og 20.300 kr. for enlige pensionister. Disse forhøjelser er en følge af den udskrivningslov, der blev vedtaget i september 1974. For loven stemte venstre, det konservative folkeparti, det radikale venstre, kristeligt folkeparti, centrum-demokraterne og retsforbundet; imod stemte fremskridtspartiet, kommunisterne og socialistisk folkeparti. Det ville efter min vurdering være hensigtsmæssigt, om fremskridtspartiet ville være med til også at hæve disse bundfradrag inden for de mulige grænser, der er.